

روز

روز در معنای زمان بین طلوع فجر صادق و غروب آفتاب و نیز در معنای مقابل شب به کار رفته است.

فهرست مندرجات

- ۱ - روز در لغت و اصطلاح
- ۲ - تعبیر معاصران از روز
- ۳ - پانویس
- ۴ - منبع

روز در لغت و اصطلاح

روز که از آن در لغت عرب به «تهار» و «یوم» تعبیر می‌شود، هرچند در لغت بر زمان بین طلوع خورشید و غروب آن اطلاق شده است؛ چنان که واژه «روز» نیز بر شبانه روز اطلاق گردیده است، لیکن مراد از آن در شرع مقدس و کلمات فقها زمان بین طلوع فجر صادق- آغاز وقت نماز صبح - و غروب خورشید- ناپدید شدن قرص آن یا زوال حمره مشرقیه بنا بر اختلاف اقوال- است.^{[۱][۲][۳]}

تعبیر معاصران از روز

برخی معاصران، روز را- جز در موارد استثنا شده، مانند روزه - زمان بین طلوع و غروب خورشید، که عرف از آن به روز کاری تعبیر می‌کند، دانسته‌اند؛^[۴]

پانویس

- [↑] بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۷۴-۷۵.
- [↑] الحدائق الناضرة، ج ۶، ص ۵۴-۵۵.
- [↑] جواهرالکلام، ج ۷، ص ۲۱۹-۲۲۰.
- [↑] التنقیح (الصلاة)، ج ۱، ص ۲۷۱-۲۷۵.

منبع

فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت علیهم السلام، ج ۴، ص ۱۵۷-۱۵۸.